

ČESKÝ BÁŇSKÝ ÚŘAD

V Praze dne 27. srpna 2019
Č.j. SBS 34618/2018/ČBÚ-21/11

ROZHODNUTÍ

Český báňský úřad jako orgán státní báňské správy příslušný podle ustanovení § 40 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 61/1988 Sb.“), na základě odvolání obce Bohatice, IČO 006 73 340, se sídlem Bohatice 79, 470 02 Bohatice, právně zastoupené advokátní kanceláří Frank Bold Advokáti, s.r.o., IČO 283 59 640, se sídlem v Brně, Údolní 33, 602 00 Brno (dále jen „odvolatelka“), ze dne 22. 8. 2018, podaného proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Libereckého a Vysočina (dále jen „OBÚ v Liberci“) č.j. SBS 00918/2018 ze dne 7. srpna 2018, o stanovení dobývacího prostoru Pertoltice pod Ralskem pod evidenčním číslem 7/1199 (dále též „napadené rozhodnutí“), na základě žádosti organizace České štěrkopísky spol. s r.o., se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 - Čakovice, IČO 275 84 534, kterou podal na základě plné moci RNDr. Pavel Josefus, se sídlem Slunečná 2/353, 748 01 Hlučín, Bobrovniky, IČO 739 07 847, ze dne 8. ledna 2018, rozhodl podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), takto:

Odvolání výše uvedené odvolatelky proti rozhodnutí OBÚ v Liberci č.j. SBS 00918/2018 ze dne 7. srpna 2018

se zamítá

a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Seznam všech účastníků řízení je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I.

Rozhodnutím OBÚ v Liberci č.j. SBS 00918/2018 ze dne 7. srpna 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) byl na základě žádosti organizace České šterkopísky spol. s r.o., se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 - Čakovice, IČO 275 84 534, kterou podal na základě plné moci RNDr. Pavel Josefus, se sídlem Slunečná 2/353, 748 01 Hlučín, Bobrovníky, IČO 739 07 847, ze dne 8. ledna 2018, stanoven dobývací prostor Pertoltice pod Ralskem pod evidenčním číslem 7/1199.

Proti napadenému rozhodnutí podala odvolatelka odvolání, které bylo OBÚ v Liberci doručeno do datové schránky dne 22. srpna 2018 a zaevidováno pod č.j. SBS 26468/2018. Odvolání bylo doplněno přípisem, který byl doručen do téže datové schránky rovněž dne 22. srpna 2018 a je zaevidován pod č.j. SBS 26472/2018. Odvolání bylo podáno účastníkem řízení v zákonem stanovené lhůtě a je tedy přípustné.

Protože OBÚ v Liberci neshledal podmínky pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu, v souladu s ustanovením § 144 odst. 6 správního řádu uvědomil účastníky řízení veřejnou vyhláškou pod č.j. SBS 00918/2018 ze dne 17. září 2018, v níž určil lhůtu do 10. října 2018 k podání vyjádření. Veřejná vyhláška byla umístěna na úřední desce umístěné v sídle OBÚ v Liberci, na elektronické úřední desce OBÚ v Liberci s možností dálkového přístupu, a na elektronické úřední desce Obecního úřadu Pertoltice pod Ralskem, rovněž s možností dálkového přístupu.

V určené lhůtě se k odvolání vyjádřili:

- 1) Účastník řízení (žadatel) organizace České šterkopísky spol. s r.o., právně zastoupená na základě plné moci ze dne 17. září 2018 advokátem Mgr. Tomášem Uherkem, Advokátní kancelář STRÁNSKÝ a PARTNEŘI, se sídlem Jandova 8, 190 00 Praha 9, ev. č. ČAK 11352, vyjádřením ze dne 18. září 2018, které bylo na OBÚ v Liberci doručeno do datové schránky dne 18. září 2018 a bylo zaevidováno pod č.j. SBS 29438/2018,
- 2) Dotčený orgán Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, vyjádřením zn. KULK 76357/2018 ze dne 1. října 2018, které bylo na OBÚ v Liberci doručeno do datové schránky dne 2. října 2018 a zaevidováno pod č.j. SBS 30970/2018.

Následně předal OBÚ v Liberci v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 odvolání spolu se svým stanoviskem odvolacímu orgánu, kterým je Český báňský úřad (dále jen „ČBÚ“).

II.

ČBÚ v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

ČBÚ považuje za nezbytné se předně vyjádřit k účastenství odvolatelky v předmětném řízení, jehož právní základ nebyl v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí (srov. str. 18) dostatečně popsán a které bylo následně zpochybněno ve vyjádření organizace České

šterkopísky spol. s r. o., k podanému odvolání. Ustanovení § 28 odst. 2 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), které obsahuje zvláštní úpravu účastenství v řízení o stanovení dobývacího prostoru, výslovně řadí mezi účastníky pouze obec, v jejímž územním obvodu se dobývací prostor nachází. ČBÚ po přezkoumání podkladů řízení konstatuje, že vrchol vyznačující plochu dobývacího prostoru Pertoltice pod Ralskem označený číslem 1 (souřadnice S-JTSK: X: 980 722.92, Y: 715 426.97) je součástí hranice mezi katastrálními územími obcí Pertoltice pod Ralskem a Bohatice. Uvedená skutečnost je podle názoru ČBÚ způsobilá k založení účastenství obce Bohatice na předmětném řízení a OBÚ tudíž postupoval v souladu se zákonem, pokud s obcí Bohatice nakládal jako s účastníkem řízení.

Odvolatelka ve svém odvolání ze dne 22. srpna 2018 uvádí 5 následujících odvolacích důvodů, se kterými se musel ČBÚ v rámci odvolacího řízení vypořádat.

1. Odvocatelka ve své první námitce napadá zákonnost souhlasného závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“) k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí č. j. 21417/ENV/16 ze dne 13. dubna 2016, což odůvodňuje mj. tím, že předmětné závazné stanovisko nedostatečně řeší problematiku udržitelnosti přirozeného zdroje vody. Jelikož citovaná námitka směřuje proti obsahu závazného stanoviska, postupoval ČBÚ v souladu s ustanovením § 149 odst. 5 správního řádu a vyžádal si dopisem č. j. SBS 34618/2018/ČBÚ-21/2 ze dne 29. listopadu 2018 potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od ministra životního prostředí (dále jen „ministr“), jako správního orgánu nadřízeného MŽP. Ministr závazným stanoviskem č. j. MZP/2019/430/359 ze dne 1. července 2019 potvrdil napadené závazné stanovisko MŽP, přičemž v citovaném stanovisku jsou podrobně uvedeny důvody, na jejichž základě ministr dospěl k závěru, že vliv předmětného záměru na povrchové a podzemní vody byl v rámci procesu posuzování vlivů na životní prostředí dostatečně zohledněn a vyhodnocen v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb, o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon EIA“). Potvrzující závazné stanovisko ministra bylo jako příloha oznámení č. j. SBS 34618/2018/ČBÚ-21/8 ze dne 17. července 2019 o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu oznámeno všem účastníkům řízení. V návaznosti na výše uvedené lze konstatovat, že předmětný záměr lze z hlediska zákona EIA realizovat při respektování podmínek uvedených v závazném stanovisku MŽP.

K této námitce ČBÚ uvádí, že podle § 149 odst. 1 správního řádu je obsah závazného stanoviska pro výrokovou část rozhodnutí závazný, a po potvrzení závazného stanoviska MŽP nelze námitce odvocatelky přisvědčit. Námitka odvocatelky je vzhledem k uvedenému nedůvodná.

2. Ve své druhé námitce odvocatelka napadá závazné stanovisko Městského úřadu Česká Lípa, odboru životního prostředí (dále jen „vodoprávní úřad“), č. j. MUCL/27676/2017 ze dne 21. března 2018, jelikož dle názoru odvocatelky obsahuje rozporné tvrzení, které způsobuje pochybnost o stanovisku jako celku. Jelikož citovaná námitka, obdobně jako předchozí odvolací důvod, směřuje proti obsahu závazného stanoviska, postupoval ČBÚ v souladu s ustanovením § 149 odst. 5 správního řádu a vyžádal si dopisem č. j. SBS 34618/2018/ČBÚ-

21/1 ze dne 29. listopadu 2018 potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „KULK“), jako správního orgánu nadřízeného vodoprávnímu úřadu. KULK závazným stanoviskem čj. KULK 3777/2019 ze dne 15. ledna 2019 sdělil, že v rámci přezkumu napadeného závazného stanoviska neshledal žádný důvod k jeho změně, a závazné stanovisko vodoprávního úřadu potvrdil.

V potvrzujícím závazném stanovisku se KULK podrobně vypořádává se všemi dílčími námitkami odvolatelky vznesenými proti závaznému stanovisku vodoprávního úřadu, zejména pak vyvrací tvrzení odvolatelky, že napadené závazné stanovisko bylo vydáno pouze formálně a že předmětné závazné stanovisko nebylo řádně odůvodněno. Potvrzující závazné stanovisko KULK bylo jako příloha oznámení č. j. SBS 34618/2018/ČBÚ-21/8 ze dne 17. července 2019 o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu oznámeno všem účastníkům řízení.

K této námitce ČBÚ uvádí, že podle § 149 odst. 1 správního řádu je obsah závazného stanoviska pro výrokovou část rozhodnutí závazný a po potvrzení závazného stanoviska vodoprávního úřadu KULK nelze námitce odvolatelky přisvědčit. Námitka odvolatelky je vzhledem k uvedenému nedůvodná.

3. Odvolatelka namítá, že těžba ve stanoveném dobývacím prostoru by byla v příkrém rozporu se zájmy vodního hospodářství, jelikož se navrhovaný dobývací prostor nachází na území chráněné oblasti přirozené akumulace vod Severočeská křída (dále jen „CHOPAV“). Stran citované námitky se ČBÚ plně ztotožňuje s argumentací OBÚ v Liberci, uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z § 2 odst. 1 písm. e) nařízení vlády č. 85/1981 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kvartér řeky Moravy, jednoznačně vyplývá, že přípustnost těžby štěrkopísku v CHOPAV plně závisí na skutečnosti, zda časový postup a technologie těžby budou přizpůsobeny možnostem následného vodohospodářského využití prostoru ložiska. Postup těžby a její technologie nejsou předmětem řízení o stanovení dobývacího prostoru ve smyslu § 28 horního zákona, ale až řízení o povolení hornické činnosti podle § 17 a násl. zákona č. 61/1988 Sb.

Odvolatelka dále namítá, že dosud nedošlo k povolení výjimky Ministerstvem životního prostředí (po předchozím souhlasu vlády) ze zákazu těžit nerosty povrchovým způsobem nebo provádět jiné zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod (srov. § 28 odst. 2 písm. e) a odst. 3 vodního zákona). K tomu ČBÚ uvádí, že zákazy uvedené v § 28 odst. 2 vodního zákona se uplatňují výlučně v rozsahu stanoveném nařízením vlády. V tomto případě je rozsah uplatňování zákazu vymezen výše citovaným nařízením vlády č. 85/1981 Sb., které stanovuje zákonnou výjimku ze zákazu v případě těžby písků, štěrků a štěrkopísků, pokud časový postup a technologie těžby budou přizpůsobeny možnostem následného vodohospodářského využití prostoru ložiska. Z uvedeného plyne, že výjimka, předjímaná v § 28 odst. 3 vodního zákona by byla vyžadována pouze v případě, kdy postup a technologie těžby by neumožňovaly následné vodohospodářské využití ložiska, čemuž z dostupných podkladů nic nenasvědčuje. ČBÚ dále opakuje, že podrobné posouzení

časového postupu a technologie těžby je předmětem jiného správního řízení (řízení o povolení hornické činnosti), nikoliv řízení o stanovení dobývacího prostoru.

Nad to ČBÚ uvádí, že problematika předmětného záměru těžby šterkopísků v CHOPAV byla akcentována v rámci procesu posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona EIA. V souhlasném závazném stanovisku MŽP, stejně jako v potvrzujícím závazném stanovisku ministra, je uvedeno, že skutečnost, že zájmové území je součástí CHOPAV, jež byla vyhlášena nařízením vlády č. 85/1981 Sb., byla v rámci procesu EIA k předmětnému záměru zohledněna. V dokumentaci je konstatováno, že vzhledem k uvedeným hydrogeologickým poměrům nepředstavuje odkrytí hladiny podzemní vody v kvartérním průlinovém kolektoru ve fluviálních sedimentech v důsledku uvažované těžby ohrožení vodohospodářsky významných zásob podzemních vod, které jsou předmětem ochrany CHOPAV.

K této námitce ČBÚ uvádí, že k vzhledem k uvedeným faktům ji neshledává důvodnou.

4. Odvolatelka namítá, že nedošlo k zákonem předpokládanému a vyžadovanému řešení střetu zájmů ve smyslu § 10 odst. 1 písm. d) horního zákona. Na tuto skutečnost odvolatelka poukazovala již v rámci prvoinstančního řízení. Povinnost řešit včas střety zájmů však dle odvolatelky neznamena pouze zajištění příslušných stanovisek dotčených orgánů, ale rovněž zajištění souhlasu dalších zainteresovaných subjektů, jako např. obcí, včetně odvolatelky, který může být těžbou nepochybně dotčen. Z tohoto hlediska však k řešení střetu zájmů nedošlo.

K této námitce ČBÚ uvádí, že § 10 horního zákona obsahuje výčet obecných povinností organizace, přičemž tyto se dotýkají všech procesů souvisejících s dobýváním. Zde vyjmenované povinnosti je vždy třeba vykládat v kontextu těch ustanovení horního zákona, která upravují institut, popř. proces, ke kterému se daná povinnost vztahuje. Pro výklad povinnosti uvedené v § 10 odst. 1 písm. d) horního zákona ve vztahu k řízení o stanovení dobývacího prostoru je rozhodné zejména ustanovení § 27 odst. 5 horního zákona, které pro případy, kdy „*se návrh na stanovení nebo změnu dobývacího prostoru dotýká zájmů chráněných podle zvláštních předpisů*“, stanoví organizaci povinnost projednat „*podmínky stanovení dobývacího prostoru s orgány a fyzickými a právníckými osobami, jimž přísluší ochrana těchto zájmů, v souladu s těmito předpisy*“. Z uvedeného plyne, že pro účely řízení o stanovení dobývacího prostoru je povinnost včas řešit střety zájmů stanovená v § 10 odst. 1 písm. d) horního zákona vztažena pouze k povinnosti projednat podmínky stanovení dobývacího prostoru s orgány a dalšími subjekty, jimž přísluší ochrana zájmů chráněných podle zvláštních právních předpisů.

Uvedenou úpravu je pak třeba odlišovat od ustanovení § 33 odst. 1 horního zákona, který stanoví: „*Jestliže jsou využitím výhradního ložiska ohroženy objekty a zájmy chráněné podle zvláštních předpisů, objekty a zájmy fyzických nebo právníckých osob, jsou organizace, orgány a fyzické a právnícké osoby, jimž přísluší ochrana těchto objektů a zájmů, povinny ve vzájemné součinnosti řešit tyto střety zájmů a navrhnout postup, který umožní využití výhradního ložiska při zabezpečení nezbytné ochrany uvedených objektů a zájmů*“. Citované ustanovení se vztahuje až k řízení o povolení hornické činnosti podle plánu otvírky, přípravy a dobývání (srov. § 33 odst. 4 horního zákona a § 17 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb.). Z uvedeného je patrné, že povinnost řešit střety zájmů je pro účely řízení o povolení hornické

činnosti upravena širěji, tedy i pro případy, kdy hornickou činností budou ohroženy „objekty a zájmy fyzických nebo právnických osob“. Na rozdíl od řízení o stanovení dobývacího prostoru je v řízení o povolení hornické činnosti doložení vyřešení střetů zájmů zákonnou podmínkou vydání kladného rozhodnutí.

Nad to ČBÚ upozorňuje, že vyřešení střetů zájmů ve smyslu § 33 horního zákona je vyžadováno výlučně v případech ohrožení zájmů, nikoli jejich pouhého dotčení (k odlišení pojmu „ohrožení“ a „dotčení“ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. ledna 2018, čj. 2 As 196/2016-133). Námitka odvolatelky je vzhledem k uvedenému nedůvodná.

K námitce odvolatelky, že existuje důvodná pochybnost o zákonnosti stanoviska EIA a závazného stanoviska vodoprávního úřadu, z čehož dle odvolatelky také vyplývá nedostatečnost řešení střetů zájmů, ČBÚ odkazuje ke své argumentaci k odvolacím důvodům č. 1 a 2. Vzhledem k tomu, že obě závazná stanoviska, jejichž zákonnost odvolatelka zpochybnila, byla v rámci postupu podle § 149 odst. 5 správního řádu potvrzena příslušným nadřízeným správním orgánem, neshledává ČBÚ citovanou námitku jako důvodnou.

K námitce, že v rámci napadeného rozhodnutí nebyl blíže zmíněn nesouhlas Státního pozemkového úřadu uvedený ve vyjádření č. j. SPU 484538/2016 ze dne 15. listopadu 2016 a následně též ve stanovisku Státního pozemkového úřadu č. j. SPU 034093/2018 ze dne 22. ledna 2018, odkazuje ČBÚ na str. 15 napadeného rozhodnutí, kde se OBÚ v Liberci s uvedeným nesouhlasem dostatečně vypořádal.

ČBÚ konstatuje, že odvolací důvod spočívající v domnělém nevyřešení střetu zájmů je jako celek nedůvodný.

5. Odvolatelka nesouhlasí s podmínkou č. 3 rozhodnutí OBÚ v Liberci č.j. SBS 00918/2018 ze dne 7. srpna 2018, která zní: „*V souladu s regionální surovinovou politikou Libereckého kraje, schválenou usnesením zastupitelstva Libereckého kraje č. 386/11 LK ze dne 25. 10. 2011, před zahájením využití bude proveden podrobný hydrogeologický průzkum vlastního ložiska a předpolí navazujícího registrovaného zdroje Bohatice (akce Ploučnice č. 90322001) a bude posouzeno možné ovlivnění jímacích zdrojů podzemních vod v obci Bohatice v důsledku těžby. V případě možného ovlivnění jímacích zdrojů podzemních vod v obci Bohatice v důsledku těžby bude zajištěno trvalé zásobování obyvatelstva obce Bohatice pitnou vodou (vybudování vodovodního řádu, popřípadě prohloubení stávajících studní do vydatnějších křídových zvodní)*“. Odvolatelka je přesvědčena, že podrobný hydrogeologický průzkum měl být proveden ještě před vydáním rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru. Dále odvolatelka zásadně nesouhlasí s druhou částí podmínky, resp. s tím, že se možnost ovlivnění jímacích zdrojů podzemních vod v důsledku těžby v rozhodnutí vůbec připouští. Z uvedených důvodů je odvolatelka přesvědčena, že rozhodnutí je nesprávné, nerespektující základní zásady ochrany životního prostředí a mělo by být zrušeno.

K této námitce ČBÚ uvádí, že podmínka č. 3 napadeného rozhodnutí byla převzata z podmínky č. 5 pravomocného rozhodnutí MŽP č. j. 22538/ENV/16 348/540/16 ze dne 5. května 2016, kterým byl udělen předchozí souhlas k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru Pertoltice pod Ralskem, což je plně v souladu s ustanovením § 24 odst. 2 horního zákona. Podrobný hydrogeologický průzkum ložiska a jeho předpolí a hlavně pak navazující

posouzení, zda existuje možnost ovlivnění jímacích zdrojů podzemních vod v obci Bohatice, jsou závislé mj. na podrobném plánu a technologii těžby, která není předmětem tohoto správního řízení. Otázka možnosti ovlivnění jímacích zdrojů podzemních vod v obci Bohatice bude řešena v rámci případného řízení o povolení hornické činnosti, kde k jejímu řádnému posouzení bude dostatek podkladů.

ČBÚ nesouhlasí s názorem odvolatelky, že druhá část výše citované podmínky odporuje smyslu a účelu zákona EIA a vodního zákona. Oba citované zákony obsahují k zajištění dostatečné ochrany jimi chráněných zájmů formalizované postupy ve formě vydávání závazných stanovisek. Vzhledem k tomu, že v rámci řízení byla předložena a následně příslušnými nadřízenými správními orgány potvrzena souhlasná závazná stanoviska podle uvedených zákonů, nemá ČBÚ důvodné pochybnosti o tom, že napadené rozhodnutí je v celém svém rozsahu plně v souladu s požadavky uvedených zákonů.

Námítka odvolatelky je vzhledem k uvedenému nedůvodná.

V návaznosti na oznámení ČBÚ ze dne 17. července 2019, č. j. SBS 34618/2018/ČBÚ-21/8, kterým bylo účastníkům sděleno, že ČBÚ shromáždil podklady rozhodnutí a že mají možnost se k nim vyjádřit v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, využila odvolatelka svého procesního práva a dne 20. srpna 2019 doručila na ČBÚ své vyjádření k podkladům rozhodnutí. ČBÚ přezkoumal obsah citovaného vyjádření a vzhledem k tomu, že toto obsahuje pouze skutečnosti, které již byly uvedeny v odvolání odvolatelky nebo které jsou ČBÚ známy a byly posouzeny v rámci přezkoumání souladu napadeného rozhodnutí a předcházejícího řízení s právními předpisy, nepovažuje ČBÚ toto vyjádření za nový podklad pro vydání rozhodnutí.

III.

Vzhledem k okolnostem uvedeným shora se ČBÚ rozhodl odvolání zamítnout a napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu potvrdit.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Radim Mžyk
ředitel odboru hornictví

„otisk úředního razítka“

v zastoupení Ing. Dušan Havel, MPA, v.r.
vedoucí oddělení dobývání ostatních surovin

Příloha k rozhodnutí ČBÚ č.j. SBS 34618/2018/ČBÚ-21

I. Účastníci řízení (ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu):

1. České štěrkopísky spol. s r.o., Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9 (žadatel), zastoupený na základě plné moci Mgr. Tomášem Uherkem, Advokátní kancelář STRÁNSKÝ a PARTNEŘI, se sídlem Jandova 8, 190 00 Praha 9, ev. č. ČAK 11352
2. Obec Bohatice, sídlem Bohatice, 470 02 Bohatice, zastoupená Frank Bold Advokáti, s.r.o., IČO: 283 59 640, se sídlem v brně, Údolní 33, 602 00 Brno

II. Účastníci řízení (ustanovení § 27 odst. 2 a odst. 3 správního řádu):

1. Obec Pertoltice pod Ralskem, Pertoltice pod Ralskem 165, 471 24 Pertoltice pod Ralskem
2. Lenka Sojovská, č. p. 132, 471 24 Noviny pod Ralskem
3. Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 Žižkov
4. Lesy České republiky, státní podnik, Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové

III. Dotčené orgány:

1. Ministerstvo životního prostředí, Odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10
2. Ministerstvo zemědělství, Odbor hospodářské úpravy a ochrany lesů, Těšnov 65/17, Nové Město, 110 00 Praha 1
3. Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2
4. Krajská hygienická stanice Libereckého kraje se sídlem v Liberci, Husova 186/64, 460 31 Liberec
5. Městský úřad Česká Lípa, odbor životního prostředí, náměstí T. G. Masaryka 1, 470 01 Česká Lípa
6. Městský úřad Česká Lípa, Stavební úřad - úsek úřad územního plánování, náměstí T. G. Masaryka 1, 470 01 Česká Lípa
7. Městský úřad Mimoň, Odbor výstavby, dopravy, zemědělství a životního prostředí, Mírová 120, 471 24 Mimoň

IV. Na vědomí:

1. Obvodní báňský úřad pro území krajů Libereckého a Vysočina